

Prima pagină>Proceduri judiciare>Cauze penale>Cooperarea judiciară>Plata amenzilor

Plata amenzilor

Principiul recunoașterii reciproce include și executarea sancțiunilor financiare în cazurile transfrontaliere, pentru a facilita asigurarea executării acestora într-un alt stat membru decât cel în care au fost impuse.

Legislația UE, și anume [Decizia-cadru 2005/214/JAI](#) aplică principiul recunoașterii reciproce a sancțiunilor financiare, astfel încât o autoritate judiciară sau administrativă poate transmite o sancțiune financiară direct unei autorități din altă țară din UE, unde această sancțiune va fi recunoscută și executată fără nicio altă formalitate.

Acest principiu se aplică tuturor infracțiunilor care se pedepsesc cu sancțiuni financiare; verificarea dublei incriminări s-a eliminat pentru 39 de infracțiuni prevăzute expres în legislație (de exemplu, participarea la o organizație criminală, terorismul, traficul de persoane, violul, furtul, infracțiunile rutiere). Sancțiunile trebuie impuse de autoritățile administrative sau judiciare din statele membre și decizia de sancționare trebuie să aibă caracter definitiv, adică să nu mai existe nicio posibilitate de a o contesta.

Decizia, împreună cu un [certificat PDF](#) (107 Kb) [en](#), după cum se prevede în decizia-cadru, se transmite autorităților competente ale statului membru în care persoana fizică sau juridică împotriva căreia a fost pronunțată sancțiunea deține bunuri, venituri, își are reședința obișnuită sau sediul oficial. Fiecare stat membru desemnează una sau mai multe autorități care, în temeiul legislației sale naționale, au competența să gestioneze transmiterea deciziilor prin care se impun sancțiuni financiare în cazurile transfrontaliere. În 2017, la inițiativa anumitor state membre, s-au creat [5 formulare-tip](#). Acestea au un caracter neobligatoriu și urmăresc să faciliteze mecanismul de executare a sancțiunilor financiare transfrontaliere, astfel cum este prevăzut în decizia-cadru. Utilizarea acestora reduce sarcina financiară și administrativă legată de procedură.

Statul cărui i-a fost transmisă decizia poate să refuze executarea doar în cazuri limitate (de exemplu, în cazul în care certificatul lipsește sau este incomplet; sancțiunea financiară este sub 70 EUR; persoana în cauză nu poate răspunde penal etc.). Executarea deciziei este reglementată de legislația statului de executare. Acesta poate aplica pedeapsa cu închisoarea sau alte sancțiuni prevăzute de dreptul național în cazul neacoperirii sumei prevăzute în sancțiunea financiară. Sumele obținute din executarea deciziilor revin statului de executare, cu excepția cazului în care se convine altfel între statele membre respective.

Pentru a obține informații mai detaliate cu privire la executare în statele membre, vă rugăm să faceți clic [aici](#) (veți fi redirecționat către pagina dedicată Rețelei judiciare europene în materie penală).

Ultima actualizare: 18/12/2019

Această pagină este administrată de Comisia Europeană. Informațiile de pe această pagină nu reflectă în mod necesar poziția oficială a Comisiei Europene. Comisia nu își asumă nici o răspundere în legătură cu oricare din informațiile sau datele conținute în prezentul document sau la care acesta face referire. Vă rugăm să consultați avizul juridic în legătură cu normele privind drepturile de autor în cazul paginilor de internet ale Comunității Europene.